

denne Forandring. Jeg vil derfor henstille til Udvalget, at man opretholder de nugældende Straffebestemmelser. — Endvidere skal Homoseksualitet mellem voksne være straffri — saaledes forstaaer jeg det. Men jeg kan heller ikke forstaa, at der er nogen Grund til at gøre den Forseelse straffri, for jeg kan ikke se, at der i nogen som helst Henseende herved opnaas noget som helst godt for Samfundet. Forholdet er her som ved det andet Spørgsmaal, jeg omtalte, at det vil virke stødende og forargende paa en hel Del Mennesker, og naar man ikke kan opnaa noget som helst godt derved, hvorfør skal man saa gøre det? Jeg vil derfor henstille til Udvalget, at man ogsaa heroverfor opretholder de bestaaende Straffebestemmelser.

Derefter vil jeg gerne sige et Par Ord om § 193, der omtaler Lægers og Dyrslægers Virksomhed; jeg forstaaer ikke, at man i det foreliggende Forslag farer saa haardt frem, som man gør. Naar man i store Kulturlande som f. Eks. i Tyskland kan have fri Lægevirkosmhed, kan jeg ikke forstaa, at det skulde kunne rumme nogen Fare for os at have fri Lægevirkosmhed ogsaa her i Landet; i hvert Fald synes jeg ikke, der kan være Anledning til at skærpe de Straffebestemmelser, vi allerede har i saa Henseende. Oplysningen herhjemme er utvivlsomt bedre end de fleste Steder i Tyskland, og Stillingen er jo i Virkeligheden den, at saavel Læger som Dyrslæger trænger haardt til at faa nogen Konkurrence. Jeg synes, det er urimeligt, at det skal være strafbart, saaledes som det er efter Forslaget — saaledes forstaaer jeg det i hvert Fald — at pille en Tidsel eller en Torn ud af et Medmenneskes Haand; det er dog ganske urimeligt, at man ikke skulde have Lov til noget saadant, men efter Lovforslaget vilde det jo kunne straffes ... (Afbrydelse) ... Nej, det kan godt være, at det ikke vil blive praktiseret paa den Maade, men hvis det f. Eks. skulde medføre Blodforgiftning, det kunde jo ske — og det kunde maaske ogsaa ske for en Læge, naar han behandlede et saadant Tilfælde —, saa er der dog Mulighed for, at den paagældende kan ifalde Straf.

Efter Lovforslaget maa man heller ikke have Lov til at hjælpe sin Nabo, hvis f. Eks. hans Ko skulde faa Trommesyge, saa risikerer man ogsaa at blive straffet; og man maa heller ikke have Lov til at gaa over og hjælpe ham, hvis han har nogle Smaagrise, han skal have kastreteret

— det plejer Landmændene jo ofte selv at besørge —, saa risikerer man ogsaa at blive smidt i Fængsel. Jeg synes, dette er nogle urimelige Bestemmelser. Man bør efter min Mening fra Lovgivningsmagtens Side tage fornøftigt og koldblodigt paa den Slags Ting og ikke paatvinge Befolkningen hverken utaalelige Forhold eller ganske unyttige Udgifter. Jeg vil tilraade, at man giver Lægegerningen og Dyrslægegerningen fri, saa gør man Befolkningen en Tjeneste.

Endnu et Forhold er der, som jeg gerne vil fremdrage. Det er et Forhold, som jeg tidligere mente vilde kunne komme ind under Forslagets § 258, men efter den højtærede Justitsministers Udtalelse nu for nylig er jeg lidt i Tvivl om, hvorvidt dette er Tilfældet. Jeg tænker paa det Forhold, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup drog frem under Finanslovforslagets første Behandling, de Forfølgelser, som en Del Landmænd ved Kolindsund er udsat for fra Fagforeningernes Side. Aarsagen hertil er den, at Fagforeningerne — saaledes som det ogsaa blev oplyst den Gang —, vil tvinge en Del Landmænd til kun at beskæftige fagorganiserede Folk. De paagældende Landmænd er imidlertid, som Landmænd i Jylland almindeligvis er, vant til at fæste Folk uden Indblanding fra uvedkommende tredie Mands Side, og det ønsker de fortsat at være. Dette har medført, at Fagforeningerne har erklæret Blokade overfor dem og derved har paaført dem en Del Besvær og Vanskeligheder ved Afsætningen af deres Produkter og sandsynligvis ogsaa nogen økonomisk Skade.

Jeg er ikke klar over, om et saadant Forhold efter det her foreslaaede kan medføre Straf og Erstatningsansvar for de Personer, der har iværksat og som medvirker ved denne Blokade. Jeg er selvfølgelig klar over, at hvis de paagældende Landmænd stod i en Arbejdsgiverorganisation, maatte det blive en Kamp mellem denne og Arbejdernes Organisation, men dette er ikke Tilfældet; det er Landmænd, som ikke er Medlemmer af nogen Arbejdsgiverorganisation, men som bliver overfaldet af Fagforeningen ... (Afbrydelse) ... Ja, det Udtryk mener jeg nu er det rigtige at bruge, men man kan jo have forskellig Opfattelse af det Spørgsmaal. Jeg vilde mene, at de Folk, der erklærer og medvirker ved en saadan Blokade, burde kunne ifalde Straf og Erstatningsansvar, og jeg vil henstille til Udvalget at have Opmærksomheden henvendt paa dette